

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Tachově rozhodl samosoudkyně JUDr. Šárkou Dvořákovou v právní věci žalobce [redacted], IČ: [redacted] se sídlem [redacted], [redacted], okres [redacted], v řízení zast. [redacted], advokátem se sídlem [redacted], [redacted], proti žalovaným č. 1) [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], okres [redacted], v řízení zast. [redacted], advokátem se sídlem [redacted], [redacted] a č. 2) [redacted] – [redacted], IČ: [redacted] se sídlem [redacted], [redacted], v řízení zast. [redacted], advokátem se sídlem [redacted], [redacted], o **určení vlastnického práva k nemovitosti dle ustanovení § 18 odst. 1 zák. č. 428/2012 Sb.,**

t a k t o :

I. Určuje se, že žalovaný č. 2) je vlastníkem parcely dle KN č. [redacted] – orná půda o výměře 305.461 m² v k.ú. [redacted] ([redacted]), obec [redacted] ([redacted]), nově vytvořené geometrickým plánem č. [redacted] ze dne 27. 4. 2011 z parcely č. [redacted] zapsané na LV č. [redacted] u Katastrálního úřadu pro [redacted], katastrálního pracoviště [redacted], odpovídající parcele č. [redacted] – role dle PK v k.ú. [redacted]

II. Žalovaný č. 2) je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 26.500,20 Kč, splatnou do tří dnů od právní moci rozsudku.

III. Ve vztahu žalobce žalovaný č. 1) žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se návrhem domáhal o určení, že žalovaný č. 2) je vlastníkem pozemku parc. č. dle KN [redacted] v k.ú. [redacted] v rozsahu odpovídajícím pozemku dle PK č. [redacted] v k.ú. [redacted]. K dané věci uvedl, že žalobce je dle výpisu z rejstříku registrovaných právnických osob, vedeného u [redacted], registrovanou [redacted] právnickou osobou a je právním nástupcem [redacted] právnické osoby [redacted]. Právní předchůdce žalobce vlastnil dle přidělu č. [redacted] pozemek parc. č. PK [redacted] v k.ú. [redacted]. Na základě rozhodnutí ONV ve [redacted] ze dne 30. 6. 1949 čj. [redacted] pozbyl právní

předchůdce žalobce vlastnické právo k tomuto pozemku. Daný pozemek je dle srovnání evidence PK a KN součástí dnešního pozemku dle KN [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE]. Žalobce je oprávněnou osobou dle § 3 písm. b) zák. č. 428/2012 Sb., kdy daný pozemek byl právnímu předchůdci žalobce odňat na základě skutečností, vedoucích k majetkovým křivdám dle § 5 písm. a) zák. č. 46/1948 Sb. v rozhodném období. Po odnětí byl daný pozemek nepřetržitě ve vlastnictví státu. Správu pozemků vykonával po roce 2000 za stát [REDAKCE], který nerespektoval blokační ustanovení § 29 zák. č. 229/1991 Sb. a převedl daný pozemek na žalovaného č. 1), a to kupní smlouvou č. [REDAKCE] ze dne 22. 12. 2011. Pozemek nyní vedený v KN není zcela totožný s výměrou a polohou původního pozemku dle PK, když žalobce požaduje pouze určit vlastnictví k části pozemku, která je totožná s původní výměrou uvedeného pozemku, který byl odňat. Pokud by právní předchůdce žalovaného č. 2) nejednal v rozporu se zákonem č. 229/1991 Sb. § 29, byl by žalobce oprávněn vyzvat žalovaného č. 2) k vydání tohoto pozemku s tím, že tento by byl povinen dle zákona č. 428/2012 Sb. tento pozemek vydat. Žalovaný č. 2) však nárok žalobce neuznal.

Žalovaný č. 1) požadoval zamítnutí návrhu. Poukázal na dobrou víru žalovaného č. 1) při nabytí předmětného pozemku. Žalobce nepředložil v řízení žádný důkaz, že jeho právní předchůdce byl v rozhodném období vlastníkem této nemovitosti. Nepředložil dostatečně spáchanou křivdu v době, kdy byl pozemek odňat. Změna vlastnictví nebyla zapsána v pozemkové knize. Poukázal na § 10 zák. č. 46/1948 Sb., kdy teprve po provedení výkupu pozemků a zaznačení v pozemkové knize, má tento akt účinky přechodu vlastnictví k vykoupené půdě na ČS stát. Žaloba je neurčitá, není uvedeno, v jakém rozsahu chce žalobce konkrétně pozemek vydat nebo určit vlastnictví. Oblastní archiv v [REDAKCE] učinil ohledně věci závěry, a to právní, které mu nepřísluší.

Žalovaný č. 2) poukázal na nedostatek důkazů k prokázání tvrzení, uvedených v žalobě. Žalovaný č. 2) prokázal, že postupoval v souladu se zákonem při převodu předmětné nemovitosti. Žalovaný č. 1) nabyt nemovitost v dobré víře, které musí být dána přednost ve světle judikatury NS ČR. Nárok žalobce je saturován i finanční náhradou dle zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi. Nebylo prokázáno, jakým způsobem se promítá původní pozemek do pozemku, jehož vlastnictví je požadováno v současné době.

Dle § 1 zák. č. 428/2012 Sb. – daný zákon upravuje zmírnění některých majetkových křivd, které byly spáchány komunistickým režimem církvím a náboženským společnostem, které jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona státem registrovanými církvemi a náboženskými společnostmi podle jiného právního předpisu v období od 25. 2. 1948 do 1. 1. 1990 a vypořádání majetkových vztahů mezi státem a registrovanými církvemi a náboženskými společnostmi.

Dle ustanovení § 18 odst. 1 zák. č. 428/2012 Sb. – oprávněná osoba může podat k soudu žalobu o určení vlastnického práva státu z důvodu, že věc z původního majetku registrovaných církví a náboženských společností byla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona převedena nebo přešla z majetku státu do vlastnictví jiných osob v rozporu s ustanovením § 3 zák. č. 92/1991 Sb. o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, nebo v rozporu s ustanovením § 29 zák. č. 229/1991 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Lhůta pro uplatnění výzvy k vydání věci počne běžet dnem nabytí právní moci rozhodnutí, kterým bylo určeno vlastnické právo státu.

Dle ustanovení § 3 písm. a) shora citovaného zákona – oprávněnou osobou je registrovaná církev a náboženská společnost, mimo jiných subjektů.

Dle ustanovení § 4 písm. a) shora citovaného zákona – povinnou osobou dle shora citovaného zákona je mimo jiných subjektů Pozemkový fond České republiky a to za podmínky, že tato osoba je oprávněna hospodařit s majetkem státu nebo vykonávat správu majetku státu, který se stal v rozhodném období předmětem majetkové křivdy v důsledku některé ze skutečností, uvedených v § 5.

Dle § 5 písm. a) shora citovaného zákona – skutečnostmi, v jejichž důsledku došlo v rozhodném období k majetkovým křivdám je mimo jiného odnětí věci bez náhrady podle zákona č. 142/1947 Sb. nebo podle zákona č. 46/1948 Sb.

V daném případě, po provedeném důkazním řízení, soud zjistil, že dle rozhodnutí [redacted], [redacted] biskupa, č.j. [redacted] ze dne 30. 11. 2001, dnem 30. 11. 2001 byly sloučeny církevní právnické osoby [redacted] se sídlem ve [redacted], [redacted] ve [redacted] se sídlem ve [redacted] [redacted] ve [redacted] se sídlem ve [redacted] [redacted] ve [redacted] se sídlem ve [redacted], [redacted] el v [redacted] se sídlem v [redacted] a [redacted] se sídlem v [redacted] s [redacted] právnickou osobou [redacted] se sídlem [redacted], IČ: [redacted]. Z výměru ONV ve [redacted] č.j. [redacted] ze dne 30. 6. 1949, adresovaného [redacted] úřadu ve [redacted], vyplývá, že po provedeném řízení dle § 10 odst. 1 zák. č. 46/1948 Sb. stát vykoupil podle § 1 odst. 5 zák. č. 46/1948 Sb. nemovitosti, které jsou ve vlastnictví [redacted] a které jsou zapsány v knihovní vložce č. [redacted] pozemkové knihy katastrální území [redacted] a všechny náhradní pozemky, které byly [redacted] přiděleny v rámci zcelování mimo pozemky, a to stavební parcelu č. katastrální [redacted] a [redacted] pozemkovou parcelu č. katastrální [redacted] a [redacted], pozemkovou parcelu č. katastrální [redacted] – role, zapsané ve vložce č. [redacted] pozemkové knihy pro katastrální území [redacted]. O náhradě za vykoupenou půdu bude rozhodnuto samostatně. Z výkazu směn je patno, že [redacted] úřad obdržel náhradní pozemky ze zkonfiskovaného majetku i ze směny, a to mimo jiného i parcelu č. [redacted] v k.ú. [redacted] – role o výměře 3.705 m². Z kupní smlouvy č. [redacted] 1 ze dne 22. 12. 2011 vyplývá, že [redacted] jako prodávající převedl žalovanému č. 1) jako kupujícímu do vlastnictví pozemek č. [redacted] – ornou půdu, nově vytvořený geometrickým plánem č. [redacted] ze dne 27. 4. 2011 z parcely č. [redacted]. Kupní cena byla stanovena ve výši 2.636.830,- Kč s tím, že před podpisem smlouvy bylo uhrazeno 363.683,- Kč a zůstatek kupní ceny měl být uhrazen do 1. 3. 2012. Vklad práva do katastru byl proveden dne 21. 2. 2012 s právními účinky dne 9. 2. 2012 pod č.j. [redacted]. Ze zápisu o provedení závěrečných přidělových prací v k.ú. [redacted], předloženého Českou republikou – Státním oblastním archívem v [redacted], Státním okresním archívem v [redacted], a vyhotovený pobočkou Národního pozemkového fondu při Ministerstvu zemědělství [redacted], úřadovnou ve [redacted] ze dne 22. 12. 1950 vyplývá, že mimo jiného při projednání jednotlivých přidělů v k.ú. [redacted] byly zjištěny a provedeny následující změny, a to u přidělu běžné č. [redacted], grafické č. [redacted], vlastník [redacted] byla uvedena náhrada za směnu cca 1 ha. Dle zprávy Státního oblastního archívu v [redacted] ze dne 21. 11. 2016 vyplývá, že směny do pozemkových knih zapisovány nebyly, tak jako většina přidělových řízení. Z dokumentu, a to zápisu o provedení závěrečných prací přidělových je patno, že [redacted] dal do směny 2 parcely z knihovní vložky č. [redacted] a obdržel za ně 8 parcel. Po roce 1947 zápis do

těchto knih nebyl povinný. Z výpisu z katastru nemovitostí Katastrálního úřadu pro [REDAKCE], katastrálního pracoviště v [REDAKCE] ze dne 9. 9. 2016 vyplývá, že žalovaný č. 1) je vlastníkem pozemku č. [REDAKCE] o výměře 305.461 m². Ze srovnávacího sestavení parcel výše uvedeného úřadu ze dne 1. 9. 2016 vyplývá, že z role č. [REDAKCE] o výměře 3.705 m², uvedené v návrhu přidělu č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] vznikla mimo jiné parcela č. [REDAKCE], jejímž vlastníkem je žalovaný č. 1). Ze sdělení Katastrálního úřadu pro [REDAKCE], katastrálního pracoviště v [REDAKCE] ze dne 10. 5. 2011 vyplývá, že pozemek parc. č. [REDAKCE], vytvořený dle geometrického plánu č. [REDAKCE] nebyl podle podkladů katastru nemovitostí a předchozích evidencí majetkem církve, náboženské společnosti, řádu nebo kongregace. Z prohlášení Pozemkového fondu ČR ze dne 18. 4. 2001 vyplývá, že Pozemkový fond zveřejnil zamýšlený převod dle § 15 zák. č. 95/1999 Sb., a to pozemků stanovených v příloze, vlastnické právo k uvedeným pozemkům nešlo doložit listinnými doklady a v zákonné lhůtě nebyla podána námitka vlastnického práva ze strany třetí osoby. V příloze tohoto dokladu je uveden také pozemek č. [REDAKCE] – orná půda v k.ú. [REDAKCE]. Případné námitky vlastnického práva měly být podány nejpozději do 31. 10. 2007. Z korespondence mezi právním zástupcem žalovaného č. 1) a žalobce ze dne 22. 10. 2015 vyplývá, že žalovaný č. 1) nebyl ochoten předat požadovanou část pozemku, který je předmětem tohoto řízení žalobci. Žalovaný č. 1) poukázal na to, že Pozemkový fond ČR převedl předmětný pozemek za situace, kdy mu nebyly známy žádné skutečnosti, které by bránily uzavření smlouvy.

Po zhodnocení shora uvedených skutečností, s přihlédnutím k obsahu provedeného dokazování a citovaným ustanovením shora uvedeného právního předpisu, dospěl soud k závěru, že návrhu žalobce lze vyhovět v plném rozsahu. Důvodem je ta skutečnost, že v řízení bylo prokázáno, že žalobce je ve smyslu ustanovení § 3 písm. a) zák. č. 428/2012 Sb. oprávněnou osobou po právním předchůdci s tím, že povinnou osobou je dle ustanovení § 4 písm. a) shora citovaného zákona žalovaný č. 2) jako nástupce Pozemkového fondu ČR dle zák. č. 503/2012 Sb. Dle ustanovení § 5 písm. a) zák. č. 428/2012 Sb. došlo k odnětí nemovitostí oprávněné osobě bez náhrady postupem dle zák. č. 46/1948 Sb. s tím, že dle § 1 citovaného zákona se jedná o zmírnění některých majetkových křivd, způsobených v období od 25. 2. 1948 do 1. 1. 1990. Dle ustanovení § 29 zák. č. 229/1991 Sb., účinného od 24. 6. 1991 – majetek, jehož původním vlastníkem byly církve, náboženské řády a kongregace, nelze převádět do vlastnictví jiným osobám do přijetí zákona o tomto majetku. Převody, které byly učiněny v rozporu s tímto ustanovením, jsou považovány za absolutně neplatné s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR spis. zn. 28 Cdo 257/2013, příp. 28 Cdo 703/2014 s poukazem na nálezy Ústavního soudu spis. zn. II ÚS 528/2002. Porušení tohoto blokačního ustanovení zdejší soud v daném případě spatřuje v tom, že ČR stát, zastoupený Pozemkovým fondem, převedl předmětný pozemek na žalovaného č. 1). Současně je nutno dodat, že k pochybení došlo na straně státu prostřednictvím příslušného pracoviště Katastrálního úřadu, který pozemky, které se staly předmětem převodu mezi Pozemkovým fondem a žalovaným č. 1) vylustroval jako pozemky, které v minulosti nebyly v církevním vlastnictví. Zdejší soud dále uvádí, že v daném řízení nebyl řešen nárok církve na restituci majetku, patřícího do jeho vlastnictví, ale pouze to, že k převodu vlastnického práva, původně patřícího církvi ze strany ČR státní na třetí osobu, došlo za platnosti a účinnosti zákona o půdě za situace, kdy tomuto převodu bránil § 29 tohoto zákona (č. 229/1991 Sb.). V případě námitky obou žalovaných ohledně dobré víry, s níž nabyl vlastnictví předmětné nemovitosti na základě smlouvy o převodu žalovaný č. 1), zdejší soud poukazuje na rozhodnutí Ústavního soudu ČR spis. zn. II ÚS 77/2000, kdy v případě absolutní neplatnosti právního úkonu dle §

39 zák. č. 40/1964 Sb. (v tomto případě smlouvy o převodu nemovitostí ze strany ČS státu na žalovaného č. 1) se nemůže nabyvatel, v tomto případě žalovaný č. 1) dovolávat ochrany řádně nabytého vlastnického práva v dobré víře, neboť toto vlastnické právo na základě smlouvy o převodu, vůbec nenabyl. Současně je nutno dodat, že pokud by právní úkony státu, provedené v rozporu s ustanovením § 29 zákona o půdě, měly být obecně bez dalšího zhojeny dobrou vírou nabyvatele, tak by uvedený postup popřel smysl restitučních zákonů, jejichž cílem je náprava křivd, způsobených oprávněným osobám v době nesvobody. Soud proto považuje námitku žalovaných č. 1) a č. 2) ohledně nabytí pozemku v dobré víře jako právně nevýznamnou. Námitka žalovaného č. 1), že předmětná nemovitost a její vlastnictví nebylo evidováno v pozemkové knize, zde soud uvádí, že po roce 1947 nebyla stanovena zákonná povinnost provedení změn ve vlastnictví nemovitostí prostřednictvím zápisu do pozemkové knihy. V případě námítky žalovaného č. 1) o tom, že pozemek, který je předmětem tohoto řízení, není řádně identifikován, k tomu soud uvádí, že ve výroku I. tohoto rozhodnutí je údaj, týkající se specifikace pozemku, který byl vytvořen konkrétním geometrickým plánem s uvedením čísla a data vydání. Pokud se jedná o poznámku, na kterou poukázal právní zástupce žalovaného č. 1) a uvedenou v § 10 odst. 3 zák. č. 46/1948 Sb., zde soud odkazuje na provedený důkaz, a to výkaz směn v k.ú. [redacted], vyhotovený [redacted] o [redacted], z něhož je jednoznačně patrné, že mezi náhradní^{ku} pozemky ze zkonfiskovaného majetku, které náležely [redacted], byla uvedena i parcela č. [redacted] – role o výměře 3.705 m². Dle názoru soudu toto zákonné ustanovení, o němž se zmiňuje právní zástupce žalovaného č. 1), pouze specifikuje, jakým způsobem by měl stát postupovat a zaznamenat v pozemkové knize provedení výkupu. Tzn. další postup je uveden v § 10 odst. 2 zák. č. 46/1948 Sb., avšak k tomu lze dodat pouze to, že k tomuto postupu nikdy nedošlo, nikoliv však vinou právního předchůdce žalobce. Zde se opět jedná o pochybení státu.

O nákladech řízení soud rozhodl ve vztahu žalobce – žalovaný č. 2) dle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., kdy žalobci jako zcela úspěšnému ve věci byla na nákladech řízení přiznána částka ve výši 26.500,20 Kč, sestávající se z 5 úkonů á 3.100,- Kč, přiznaných dle § 9 odst. 4 písm. b) vyhl. č. 177/1996 Sb., 6 režijních paušálů á 300,- Kč, dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., dále náhrady za promeškaný čas ve výši 1.200,- Kč (1 půlhodina á 100,- Kč, dle § 14 odst. 3 téže vyhl.), cestovné právního zástupce žalobce na 3 ústní jednání ve věci v částce 2.451,- Kč s tím, že zůstatek tvoří 21% DPH v částce 4.599,20 Kč - § 137 odst. 3 o.s.ř.

Ve vztahu žalobce – žalovaný č. 1) žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce jako zcela úspěšný ve věci se vůči žalovanému č. 1) vzdal práva na úhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomu tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím soudu podepsaného. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Okresní soud v Tachově
dne 1. prosince 2016

JUDr. Šárka Dvořáková

Za správnost vyhotovení
Kučerová Čáchová

